

Biskop Tor Singsaas

Visitaforedrag Gravvik, Kolvereid og Leka

28. april 2013

Takk for dager fylt av stor gjestfrihet og åpenhet.

Dette er gode samfunn å leve i. Det er rike bygder med store ressurser både menneskelig og fra naturen side. Ikke rart at dere er stolte over, og glad for det stedet der dere bor. Og det er viktig. I personalhåndboka for Nidaros bispedømme innledes det med at det er grunnleggende for prestens tjeneste at hun/han blir glad i det stedet en tjenestegjør, og i menneskene som bor der. Ellers blir det nesten umulig.

Det er en vidunderlig vakker natur her. Det har vært et stort privilegium å få kjøre rundt fra fjordarm til fjordarm hvor det ene vakre lokalsamfunn etter det andre dukker fram, og hvor vi òg på veien møter et rikt dyreliv. Når så mange kommer til syne, da kan vi bare ane hvor mange som lever skjult for vårt øye. Vi har sett elg, rådyr, reinsdyr, hare, og trekkfugler som nå er kommet tilbake. Aller flottest var det å møte trekkfuglene hos barnehagebarna på Leka hvor de alle tegnet fugler som nå var kommet til øya fra oppslåtte fuglebøker. Der var forventningen til våren stor.

Små og store er opptatt av nærmiljøet sitt, og lever våkent i forhold til det.

Vi er de siste dagene blitt utfordret av forholdet mellom storsamfunn og de mindre samfunn, som Nærøy og særlig Leka. Jeg er blitt engasjert i den problemstillingen som ordfører Per Helge Johansen så fortjenstfullt har løftet fram overfor sentrale myndigheter på vegne av Lekasamfunnet og andre kommuner som opplever det samme. Den økonomiske situasjon er krevende og alvorlig for blant annet Leka. En ønsker å få aksept på å bli regnet som «mikrokommune», et begrep som forteller at det er et sårbart samfunn som bør få tilført økonomiske midler etter andre kriterier enn det som er vanlig i kommune-Norge. Nå må jeg dog få si at det støkk i meg da jeg leste overskrifta i Namdalsavisa dagen etter at vi hadde vært på Leka, at «Biskopen vil hjelpe Leka». Det er å ta i altfor hardt, å gi meg nesten en rolle som «redningsmann» - en «frelser», for å være nærmere min begrepsbruk, en som kommer til de som må reddes. Leka trenger ingen redningsmann og hjelper utenfra. Her er det så mye styrke og innsatsvilje i lokalsamfunnet, at de selv vet å si fra og kjempe for sine verdier. Jeg er alltid redd for å «stakkarsliggjøre» folk. Og jeg følte nesten at jeg fikk den rollen her. Og det må jeg gjøre oppmerksom på, synes jeg. For Leka ba ikke om slik hjelp, og trenger heller ikke det. Men de hadde behov for å fortelle om hvor flott det er å bo der, og hvilke kvaliteter som finnes i dette rike samfunnet. Og at det står på spill. Det må da andre òg få høre og se. Og det fikk vi.

Verdiskapningen på Leka og her i Nærøy kan ikke bare måles i kroner og øre. Det er livsviktig at landet vårt har lokalsamfunn som har en annen forståelse av hva verdier er, enn bare det som gir seg som resultat i penger. For å belyse dette, vil jeg bringe inn forholdet som ligger mellom to forskjellige verdibegrep som er blitt framtrepende i vår tid. Ordene økonomi og økologi. De betyr det samme ut fra ordenes betydning på gresk; læren om hushold. Vi hører det samme i første del av ordet; øko; som kommer av det greske oikos; hus; det første: økonomi; oikos og så nomos som betyr lære; fritt oversatt; læren om hushold, husholdning. Og det andre; økologi; oikos; hus, logos også lære, men et annet gresk ord som betyr det samme. Også husholdning. Gresk er et rikt språk med flere ord for å uttrykke det samme, dog med nyanser som er viktige. For med disse ordene blir ikke nyansene små, selv om de nesten høres ut til å være «tvilling-ord». De er så langt fra «eneggede», iallfall. For disse to slektingene av ord er kommet til å bli to nesten forskjellige verdibegrep. Og det ene langt mer omfattende og mangfoldig enn det andre. Økonomi handler i vår sammenheng nesten kun om pengehusholdning. «Penga rår». Økologi omfatter hele vårt liv, ikke bare pengene, men hele kloden som husholdning hvor alt det skapte er tenkt inn i verdiforankringen. Da åpnes perspektivet voldsomt når fisken i havet og ørna over Lekamøya, elgen og reinsdyrflokken vi så ved Salsbruket, barna som tegnet fugler fra fuglebok, den langsomme gode samtalen på aldershjemmet, stillheten vi fornemmet på vei mot Nærøya, kaffebordet på Coopen, blir en umistelig del av våre bærekraftige verdier. Alt jeg nå snakker om er økologi. Men de kan ikke måles i penger. Økologi beskriver disse verdiene, og pengene, økonomien er en del av det. Økologibegrepet omslutter og inkluderer også sin tvilling økonomien, men da sammen med andre livsviktige verdier som ikke kan måles i penger.

Disse perspektivene må komme sterkere fram. Og her har Leka og Nærøy svært mye å tilføre storsamfunnet av umistelige og bærekraftige verdier. En utarming og avfolkning av kysten og innlandet vil være en katastrofe.

Vi ser at verden er i ferd med å bli urbanisert, menneskene bor i byer, og det fører med seg en mengde av miljøutfordringer som vårt verdenssamfunn ikke vil makte og hanskes med. Dette er et resultat av en ensidig økonomisk verdimåling, som ser altfor snevert på samfunnsmekanismene. Det økologiske verdisetet derimot, ser økonomien inn i en større miljømessig sammenheng, og vil måtte komme til å vektlegge andre kvaliteter ved menneskelivet, ikke minst at vi skal leve i et varsomt og respektfullt samspill med hele skaperverket. Mennesket skal forvalte «hele klodens hushold».

Dette er det forvaltningsoppdrag Gud har gitt oss på «skapelsens morgen». Han har gitt oss å forvalte jorda på en slik måte at enhver ny generasjon skal kunne ha en framtid her. Vi lever på en sårbar jord. Og vi opplever nå mange steder «en såret jord». Vi har ikke lyttet nok til de sukk som jorda og skapningen har gitt fra seg, slik Paulus beskriver det i Rom. 8. Alt det skapte lider under menneskenes grådighet. Vi henter ut det jorda gir med en slik voldsomhet, at skaperverket ligger såret tilbake. Dette utfordres vi til å ta inn over oss. Ordet økologi er i ferd med å bli et viktig ord i skapelsesteologien. Derfor hører det med på en visitas å snakke om dette: Å være stolt over Nærøy og Leka.

1 Rapporter

Til visitasen er det blitt utarbeidet gode rapporter, fra menighetsrådene hvor soknepresten har hatt et hovedansvar for utforming, og fra de to Kirkelig fellesrådene hvor kirkevergene har hatt hovedansvaret på vegne av rådene. I tillegg skal det foreligge en rapport fra prosten angående kirke- og kirkegårdene og kontor- og administrasjons-/forvaltningsforhold.

Disse rapportene har vært utgangspunkt for vårt arbeid under visitasen. Alle disse blir vedlagt protokollen som blir utarbeidet i forbindelse med visitasen, og som danner grunnlag for oppfølginga etter visitasen.

Visitasforedraget er et utdrag av protokollen, og vil bare berøre noen enkelte viktige momenter som er blitt belyst under visitasen.

Sokneprestens og menighetsrådenes beretning er gode og oversiktlige. De er poengterte.

Det er så mye som skjer i menighetene, at en visitas har ingen mulighet til å dekke alt, og være tilstede i alt. Dette er menigheter med store menneskelige «ressurser».

2 Gudstjenesten

Alle sokn i Nærøy prosti har en godkjent gudstjenesteordning på plass. Menighetsrådene har utført et arbeid som de skal ha stor takk for. Det er levende og tjenlige ordninger folk kan kjenne seg igjen i. Utfordringen videre blir særlig i forhold til involvering. Hvordan kan mange, barn, unge og eldre, få et eierskap og være delaktige i gudstjenestene? For det er viktig å kjenne seg hjemme i gudstjenesten. Hvem kan involveres hos oss? Menigheten kan invitere alle grupper og lag som er i lokalsamfunnet som frivillige inn i gudstjenesten. I dag var det mannskoret og musikkskolen. Det kan være bygdekvinnelaget, sangkoret, hornmusikken, idrettslag eller 4H. Det som er viktig, er at menighetsrådet inviterer så mange som mulig. Lagene selv avgjør om de vil være med eller ikke. Det vi har sett av deltagelse fra lag og foreninger mens vi har vært her, har vært rikt og positivt. Og dere har mye å gå på! Vær enda mer frimodige. Når både menighetsrådet, de kirkelig ansatte og ikke minst trosopplæringa involverer lokale krefter, blir virkelig det stedegne markert.

Ytre Namdal er et område der det gjerne er slektninger på tvers av menighetsgrensene. Det betyr at dere av og til er i en kirke som ikke er heimekirka. Når dere nå skal jobbe videre med gudstjenestene og velge liturgisk musikk, prøv å tenke hele prostiet under ett og la hovedelementene i gudstjenesteordningene være felles og gjenkjennbare på tvers av menighetsgrensene. Derfor kan det være klokt å velge felles liturgisk musikk for alle menighetene. Det vil skape gjenkjennelse og gi trygghet. Ingenting er så fremmedgjørende som når en ikke kan delta i liturgien og sangen. Ny musikk er fremmed, det er viktig å ikke ta alt det nye på en gang.

Det viktig å legge merke til dåpsfølgene i gudstjenestene. De siste tiårene er det blitt slik at dåpen, som tidligere var en familiebegivenhet for den nærmeste familie, nå er blitt en samling også for store grupper med venner. Det er en utfordring for prest og menighet å gjennomtenke hvordan man kan møte disse store gruppene. Det gjelder i liturgi, salmevalg og hvordan man tiltaler dem. Reflekter over dette! Kirkemøtet har utfordret menighetene til å ha fokus på aldersgruppa 18-30 år. Hvordan skal vi møte og få denne aldersgruppa i tale? I dåpsfølgene er de i alle fall til stede!

Vi har fått være med på to gudstjenester i løpet av visitasen i tillegg til visitasgudstjenesten i dag:

Det har vært skolegudstjeneste i Kolvereid, der elever fra 4.-7. trinn, - i tillegg til 1. klassingene fra SFO – møtte opp. Elevene var godt forberedt. De hadde øvd godt på salmene. Noen leste dikt mens andre spilte gitar. Og biskopen fikk spørsmål, i motsetning til i gamle dager, da det var biskopen som stilte spørsmålene: «Hva er yrket til en biskop?», «Hva er det artigste du har gjort?», «Går du heile tida i kjole?»

På Leka var vi med på samtalegudstjenesten for konfirmantene. Leka blandakor sang og konfirmantene deltok med blant annet forbønn, et lite dramastykke om Sakkeus, og de også hadde forberedt spørsmål som biskopen måtte svare på.

3 Trosopplæring

Nærøy er et prosti som mottar statlige midler til trosopplæring.

Trosopplæringa forholder seg ofte til overgangsfasene i livet. Kirka har gode ritualer som gir hjelp til overgangsrutene. Innholdselementene i ritualene må være kjent, og være slik at de gir uttrykk for det som vi opplever i livene våre. Ritualene må ha tekster og bilder som er kjente. Derfor er trosopplæring så viktig, at vi tilbyr en kontinuerlig og sammenhengende trosopplæring for alle døpte. Hvis fortellingene om Jesus ikke er kjent på forhånd, vil ritualene oppleves og oppfattes som fremmede.

Vi gleder oss over at det er babysang på Kolvereid, at 4-åringene får bok, at det er Tårnagentsamlinger og LysVåken.

Dere har stor oppslutning om konfirmasjonen. Kirka er en tradisjonsbærer. Opplegget hele prostiet har valgt for konfirmasjonstiden, kan synes å være en riktig vei å gå. Samtidig er det viktig at arbeid med barn og unge ikke stivner i en form. Opplegget må hele tiden vurderes, evalueres og forbedres.

Dere har en høy dåpsprosent. Dette i motsetning til urbane strøk. Der er dåpstallet på vei ned. Vær årvåken på dette, det er ikke lenger gitt at dåpsprosenten holder seg høyt. Kirka blir fort vurdert i forhold til kvalitet.

Det er en ansatt i trosopplæringa. Hun har ansvar for alle sokn, og det er en utfordring for denne stillingen, hvordan den ordnes. Vi kan ikke gå inn på alt her, dette må drøftes med råd og kirkeverge. Rådgiver i trosopplæring og mentor kan også brukes. Ofte må en velge om den ansatte selv skal være operativ eller om hun kun skal fungere som en inspirator og rådgiver overfor frivillige medarbeidere. Dere er i driftsfasen av trosopplæringa nå. Alle menighetene i Nærøy prosti fikk godkjent plan for trosopplæring i 2011, men kun for to år. Det vil si at det i løpet av året skal leveres ny plan fra alle menighetene til godkjenning hos biskopen. Planene ble godkjent for bare to år, hovedsakelig fordi det var for få timer for barn og unge fordelt på alle 18 årene med trosopplæring, men også fordi det var få tiltak i enkelte aldergrupper og da særlig for unge etter konfirmasjonsalderen. Det er viktig å ha en god plan, som er realistisk med hensyn til lokale forhold. Det er særlig trosopplæringsleder Sangeetha Skarstad som jobber videre med planene, men planarbeid krever at mange er involvert.

Trosopplæringa jobber tett med gudstjenestene, og dermed må trosopplæringa sees sammen med frivillige medhjelperes innsats, prestenes og andre ansattes arbeid. Trosopplæringa utfordrer til tverrfaglig samarbeid.

Trosopplæringa er en gave til vår kirke, - en stor og viktig vitalisering. Vi er spent på hvordan det i årene framover vil gjøre seg gjeldende her i Kolvareid, Gravvik og på Leka.

4 Møte med menighetsråd og fellesråd

Vi har hatt møter med menighetsrådene i Kolvareid og Gravvik, med fellesrådet for Nærøy, og med menighetsrådet som samtidig fungerer som fellesråd på Leka.

Mange av dere som sitter i rådene sier at det er veldig interessant og at dere har lært mye. Det er hyggelig å høre fra de som har sittet en stund i menighetsråd at det etter deres mening har skjedd en nivåheving. Kirkevergestillingen har ført til en radikal heving i kvaliteten av arbeidet med menighetsråd og fellesråd. En særlig takk til Reidun Gutvik Korssjøen og Arve Antonsen. Deres arbeidsledelse er gull verdt. Kirkevergestillingen er en gave til kirka, det letter arbeidet med forberedelse og gjennomføring av saker. Dere har hatt mange store saker til behandling i denne menighetsrådsperioden. Plan for trosopplæring, ny gudstjenesteordning, høringsuttalelse - stat og kirke osv.

Jeg vil berømme ansvarsfølelsen blant dere i rådene. Mange tar på seg menighetsrådsverv fordi det nå er «min tur». Dette er en bekreftelse på hvor tett kirka og lokalsamfunnet hører sammen. Folk med sitt kirkemedlemskap er seg bevisst at det også medfører et ansvar for å ta sin del av menighetsrådsarbeidet innimellom. Dette er en kvalitet som er kraftig underkommunisert. Jo mindre menighetene og lokalsamfunnet er, jo sterkere er dette forholdet. Dere skal tenke stort om dere selv, dere gjør et viktig arbeid og er en utrolig ressurs for menigheten.

Når du sitter i menighetsråd, må du tenke: Hva vil du skal ligge igjen som et positivt spor etter deg i denne perioden i menighetsrådet? Hva er ditt prosjekt? Hva tenker du? Hva skulle du ønske? Da er det samtidig viktig å gi uttrykk for dette i selve rådet for å kunne forankre det med de andre der. Vi må stå sammen om dette.

Menighetsrådene har brukt og må bruke mye tid på planarbeid. Lokal plan for trosopplæring skal som tidligere nevnt, videreutvikles og sendes inn for godkjenning i løpet av året. Menigheten skal også ha en plan for diakoni. Når dere skal lage en slik plan, handler det i første omgang å få inn alle tiltak som dere allerede har av diakonale tiltak, så som f eks besøk på institusjonene eller kirkekafe.

Plan for kirkemusikk er et godt redskap for kirkemusikerne. Det vil si plan for konserter, musikk i gudstjenesten, arbeid med salmer eller samhandling med trosopplæring.

Alle planene vil hen vise til hverandre, det må være samhandling mellom planene. Tanken med plan er at det skal være struktur, sammenheng og forutsigbarhet i arbeidet, slik at en kan arbeide langsiktig og støttende. Arbeidsgiver har et ansvar slik at arbeidstaker kan kjenne til rammene for arbeidet sitt. Ofte er det slik at det er mange oppgaver som ligger der, som aldri har vært nedfelt i et planverk. Alt for mye har levd som en tradisjon, kanskje skrevet ned på enkeltark, eller finnes kun i folks hoder. Mye er «u-uttalt». Det kan ligge makt i det «u-utalte». Og kanskje er det slik at denne makten ikke alltid brukes på rett måte? Derfor er det viktig å få samlet i en plan hva en skal gjøre og

hva en faktisk gjør. Det er planens hensikt. En plan gir oversikt over det vi har. Det er en vareopptelling, og vil dermed virke bekreftende og støttende. Dessuten vil en plan også peke på punkter og nye utfordringer som vi må strekke oss mot. Kunnskapen den enkelte sitter inne med, skal nedfelles i planene.

4.1 Fellestrådet i Nærøy

Nærøy kirkelige fellesråd har et våkent øye med kirkene og kirkegårdene. Rapporten gir god oversikt over oppgavene som ligger foran. Med tilfredshet kan jeg konstatere at det er nok ledige gravplasser på kirkegårdene.

Dere har noen utfordringer, da først og fremst i forhold til brannsikring. Det må bringes i orden. I alle bygg, særlig store hus som kirker, er det det viktigste at tårn og tak er tette, grunnmuren solid, og at brannsikringa er i orden. Dette er helt primære behov som må være på plass. Det er en kjempeutfordring med så mange kirker.

Kirka er bygdenes eneste kulturbygg. Og dessverre er det slik at de krever store summer for å bevare sin skjønnhet. Men de er viktige steder, for det er her mennesker får en himmel over sitt liv. Her skapes sammenheng i et liv som gjerne er brutt opp i små deler. Derfor er det en viktig investering i et lokalsamfunn å ta vare på kirkene som hellige rom, og som kulturhus for hele bygda. Det er først i livets krisefaser en blir oppmerksom på hvor viktig kulturen og det religiøse er for menneskene. Utfordringene er såpass store i forhold til vedlikehold og drift, at fellesrådet må gjøre valg i forhold til hvilke kirker som skal få midler først for å få «sin skjønnhet» tilbake. Det bør kanskje overveies å lage en fremdriftsplan for dette?

Jeg vil berømme økonomistyringa i virksomheten, og et enestående godt løsningsorientert samarbeid med kommunen. Likevel vil jeg anbefale et innledende budsjettmøte på politisk nivå mellom ordfører og fellesrådsleder. Men dere må ikke opphøre med de gode tradisjonene og rutinen som alt er etablert i arbeidet gjennom året. Forsett det fortløpende gode samarbeidet mellom ordfører og fellesrådsleder og mellom rådmann og kirkeverge. «Dørstokkmøtene» er viktige, - det å «stikke» innom kontoret til hverandre for å løse en konkret sak.

Vi støtter for øvrig fellesrådets arbeid for å få på plass bedre kontorere. Det er viktig at hele kirkeadministrasjonen har felles kontorlokalisering.

4.2 Leka menighetsråd / fellesråd

Leka menighetsråd har laget en forbilledlig virksomhetsplan. Dere skriver selv i innledningen at den er et viktig arbeidsredskap for menigheten. For å få til alt dere planlegger, trenger dere mange frivillige. Det er stor dugnadsvilje på Leka, så la menighetens frivillighetsarbeid være en del av all frivillighet som skjer i bygda. Et godt prinsipp er å utfordre alle. Den enkelte får svare på utfordringen, et ja eller et nei. Kirka skal være romslig, raus og inkluderende. Her regnes alle med.

Menighetsråd, prest og den ansatte i trosopplæringa må se hvordan trosopplæringstiltakene skal løses på Leka.

Kirka og kirkegården er i god stand.

Dere har noe helt unikt på Leka: Alterskapet fra ca 1520. Nå er det utlånt til utstillinger både i Nederland og Tyskland. Kirka er viktig som et kulturhus i lokalsamfunnene, og her på Leka finner vi

altså kunst som hører til den store europeiske kulturarven. Leka kirke er slik på tydelig vis en del av den gamle europeiske kulturkrets.

5 Møte med kommuneledelsen

5.1 Leka

Hele kommunestyret, alle ansatte i kommuneledelsen og biskopens følge spiste lunsj sammen på Leka. Det var inspirerende å møtes så bredt. Det er et godt forhold mellom kirke og kommune på Leka, begge parter er klar over de store økonomiske utfordringene både kommunen og kirka har.

Leka er et livskraftig lokalsamfunn, som har bærekraft. Det er et godt sted for folk å bo.

Kirka er opptatt av å være en landsdekkende folkekirke. Det er ett av de viktigste strategiske mål for framtida. Derfor vil det være viktig for Den norske kirke å være tilstede og være årvåken i forhold til de utfordringene særlig de små lokalsamfunnene står overfor.

5.2 Nærøy

Vi ble godt orientert om de oppgavene Nærøy kommune står overfor. Vi fikk møte et lokaldemokrati som holder en høy standard på tjenestene som de skal yte overfor sine innbyggere. Utfordringer finnes, bla innenfor barnevernet.

Vi hadde samtaler om folkehelseloven og samhandlingsreformen. Kommunen inviterte kirka til samarbeid og til å være en del av kommunens planverk. Kirka har stor kompetanse og troverdighet i forhold til relasjonsbygging i bygdene.

Når det gjelder budsjett, henviser jeg til det som er sagt over om fellesrådet i Nærøy. I tillegg vil jeg tilføye at det var fint å høre hvilken tillit kommunen har til fellesrådets håndtering av midlene kommunen har bevilget til kirkelige formål. Fellesrådet anses å være dyktig til å få gjort mye for forholdsvis lite penger.

Kommunen imøteser en plan for investering og drift i forhold til kirkene. Kommunen var godt kjent med de utfordringene som fellesrådet står overfor både når det gjelder investering og drift, men en overlater til fellesrådet å ta de politiske beslutninger vedrørende hvilke prioriteringer som måtte bli foretatt. Det ble særlig pekt på behovet for brannsikring av kirkene som det er viktig å komme fort i gang med. Spørsmålet om å få etablert en god løsning for parkering utenfor Kolvereid kirke, ble også løftet fram.

6 Møte med ansatte

I møtet med ansatte i Nærøy prosti hadde vi en gjennomgang der alle ansatte fikk gi til kjenne hva de opplever som det viktigste i egen tjeneste, og hva som representerer den største utfordringen. Det ble òg gitt uttrykk for stor trivsel. Men staben er såpass stor, at det er viktig å jobbe med stabskultur og hvordan en samhandler i en slik stab. Bispedømme og prosti vil komme med tilbud om et stabsutviklingskurs.

7 Møte med skoleelever og barnehagebarn

Vi møtte både skoleelever og barnehagebarn på Gravvik oppvekstsenter. Her var det sang og dans, sjokoladekake og spørsmål til biskopen. Vi møtte elever fra Kolvereid skole på skolegudstjeneste. Det var tydelig et godt samarbeid mellom skolen, lærere, prest og organist, og fine innslag av elevene. Vi møtte alle elevene på Leka skole. De sang og spilte, samt at vi hadde en samtale om hva som opptar oss i livet.

Det er forskjell på å møte elevene på skolen og i kirka. Hva gjør vi i kirka, - i det hellige rommet? Fint å se at de hadde lagt opp til samlinger som tok de to stedene på alvor. Det viste en reflektert respekt både for skolens og kirkas integritet. Kirka må være seg bevisst de rammene som skole-kirke-samarbeidet skal fungere innenfor. Samarbeidet er bygd på kunnskapsformidling, og ikke på formidling av et budskap. Det er grunnleggende.

Da vi var på Leka, ble det også tid til en tur innom Leka barnehage. Her fikk jeg overrakt «Lekamøya», en steinskulptur og et kort der barnehagepersonalet hadde notert ned barnas svar på spørsmålet: «Hva gjør en biskop?» Et av svarene var som følger, - og det var nok Laurits på 6 år som visste dette: «En biskop er en som arbeider på «Coop'en». Selvsagt. « Bis-coop'en». Endelig ble jeg klar over hvor min arbeidsplass var!! Jeg måtte altså til Leka for å bli klar over det, - og nesten 5 år av min bispetjeneste måtte til før jeg ble gjort oppmerksom på nettopp dette forholdet!! Dette tar jeg med meg videre! Det kan dere være sikre på.

8 Møte med lærerne

Vi hadde møter med lærerne på ungdomskolen på Nærøy og Leka skole.

På Leka skole hadde rektor Bjørn Henriksen en informativ og god innledning om forholdet mellom skole og kirke.

Vi registrerte med glede at Nærøy ungdomsskole igjen ønsket en gudstjeneste før jul. En julegudstjeneste skal aldri være skolens avslutning, men kan den holdes noen dager tidligere, for eksempel på 10. desember, dagen for utdeling av Nobels fredspris, med fokus på adventstida, aktuelle bibeltekster, menneskerettigheter og Nobel-prisen?

Skolene ønsker en skole-kirke-plan. Prester / kirkeverge og skoleledelse skal utarbeide en slik plan.

9 Møte med institusjoner

Vi har vært med på andakter på Nærøy bo- og behandlingssenter og på sykestua på Leka.

Måten kirka blir mottatt på av disse institusjonene, viser den store tillit kirka og dens medarbeidere har i lokalsamfunnet. Det er ikke opplagt at alle dører står åpne for hvem som helst. Jeg vil berømme prester og kirkemusikere for det gode arbeidet som skjer på aldersinstitusjonene. Her er det lagt vekt på spontanitet og nærvær i møtet med de eldre. Prestene er bevisst på å bruke deler av salmeskatten, Fadervår og velsignelse som er kjære og livsviktige ord for beboerne på våre aldersinstitusjoner.

Det var hyggelig å se at de ansatte på institusjonene deltok i andaktssamlinga både med å tilrettelegge det praktiske og at de var tilstede. Et særlig inntrykk på Nærøy bo- og behandlingssenter, var å se det arbeidet aktivtøren gjorde for å skape trivsel.

10 Kulturkvelder

I Gravvik, på Salsbruket og i Lund ble det gode opplevelser der vi fikk innblikk i et rikt og variert kulturliv forankret i de små lokalsamfunnene. Her gjorde hornmusikken inntrykk på alle arrangementene. Flott å møte den lokale bevissthet og stolthet knyttet til lokale kirkehus og det liv bygdesamfunnet skaper.

11 Møte med næringslivet

Det var en interessant opplevelse å få møte en hjørnesteinsbedrift i Ytre Namdal, Midt-Norsk Havbruk AS. Vi fikk være med ut på en av «mærene», og vi fikk en god innføring i denne relativt nye næringsvirksomheten i kystkommunene. Ingen tvil om at dette betyr svært mye for våre kystkommuner, og at dette er med på å tilføre våre lokalsamfunn nye trygge arbeidsplasser.

Frokostmøtet med næringslivet ble lærerikt, og vi fikk en orientering om det aktive arbeid som drives for å skape et levekraftig og framtidsretta næringsliv. Vi gikk dypere inn i et konkret tema som enhver arbeidsplass må gå inn i og ta på alvor: Hva må gjennomtenkes på forhånd i forhold til krise, og når ulykker skjer, blant annet med døden til følge.

Takk

Takk for spennende dager i Ytre Namdal og Nærøy prosti. Takk til alle ansatte, menighetsråd og frivillige. Takk til prost og rådgiver for god støtte og medarbeiderskap under en krevende, men framfor alt en svært givende visitas.

Gud velsigne Gravvik, Kolvereid og Leka menigheter.